

MÝM KNIHOVNICÍM A KNIHOVNÍKŮM

Z celého srdce děkuji za přízeň, kterou u vás mám! Opravdu si jí vážím! Nedostává se mi totiž u žádného jiného povolání. Např. dětská doktorka, kam léta docházím s vlastními dětmi, má na mě od počátku pifku a myslí si o mně, že jsem regulérní nespolehlivý blázen, kterému by měli děti odebrat. Ačkoli ji poslední léta uplácím knihami - to když zapomeneme včas přijít na očkování či plánovanou prohlídku - myslím, že ji to nijak neuspokojuje, jelikož se vždycky letmo podívá na titul a řekne: "Už zas?"

Problémy mívám i na poště, kam často nosím knihy a posílám je dětem z celé republiky. Jsem nešikovná a s papírovými skládačkami, z kterých mám vytvořit balík, se dlouho peru, až mi kolikrát některá pošťáčka pomůže a huhlá u toho, jestli mi ty balíčky vynášej. Na naší poště totiž netuší, že ty knihy, co posílám, i píšu, a mají mě za distributorku-podivínku. Občas jsem zmatená i na nádraží, při mých cestách za čtenáři se dostávám do ztracených koutů naší vlasti a někdy i několikrát přestupuji a musím se ptát na cestu domorodců, které vždycky zaskočí můj pražský přízvuk a hned na mě koukají skrz prsty. Několikrát jsem z nouze na poslední chvíli vběhla do Pendolína bez povinné rezervační místenky a musela tak poslouchat sáhodlouhý komentář personálu.

A kolik osudů jsem už vyslechla ve vlacích! Přestože sedím tiše v koutku a hledím z okna, často se ke mně kdosi nakloní a začne vyprávět svůj život. Přemýšlím, čím to je, že si ti lidé neomylně a správně vyberou mě?

Vím, že práce s knihami a dětmi vyžaduje bohatého ducha a kreativní myšlení a rozumím všem z vás, kdo hýříte nápady aniž byste měli jistotu, že padají na úrodnou půdu. Obdivuju vás!

Věřte, že jsem ráda, že jste zástupci mého nejoblíbenějšího povolání, nejen proto, že díky vám můžu světu ukázat mou tvorbu, ale i proto, že často na okolí působíte jako já: na pokraji šílenství...

Opravdu vřele vám děkuji za hlasy, které jste poslali do ankety SUK a já díky tomu mohla hrdě stát v Památníku národního písemnictví a poslouchat, že je moje knížka Ema a kouzelná kniha podle vás jedna z nejlepších! Emu jsem psala v hrozném rozpoložení a bylo mi po celé tři měsíce, kdy vznikala, strašně zle! Jsem šťastná, že čtenáři pochopili poselství, které jsem do ní ukryla. A to nejen děti, ale i dospělí. Ceny si nesmírně vážím. Je to nepřenosný podivný pocit a já bych vám ho tímto dopisem chtěla předat. Vlastně jsem se v tom Památníku cítila asi jako když na porodním sále hekáte s pocitem, že je to vaše poslední hodinka a přejete si umřít a najednou... bolest je pryč a vy třímáte na prsou dítě a jste zmatená a šťastná. (Eh, tedy nevím, pánové, zkuste si to prostě představit... a za porodní sál si dosad'te třeba zubařskou ordinaci a za dítě vytržený zub moudrosti.)

Srdečně vás všechny zdravím a těším se na shledání.

Petra Braunová